

Udskriftsdato: 25. december 2025

AFG nr 10176 af 12/08/2014 (Gældende)

Sundhedsydelse som abonnementsordning

Ministerium: Skatteministeriet

Journalnummer: 14-4960345

Sundhedsydelse som abonnementsordning

Skatterådet bekræfter, at arbejdsgiver kan få fradrag for omkostningerne til en sundhedsordning, der tilbydes medarbejderne. Endvidere bekræfter Skatterådet, at værdiansættelsen af sundhedsordningen som et personalegode for medarbejderne kan ske på grundlag af den abonnementspris, som arbejdsgiver betaler. Dette er under forudsætning af, at abonnementsprisen er udtryk for den faktiske markedspris.

Skatterådsmøde 11. august 2014 - SKM2015. 531. SR

Spørgsmål

1. Kan SKAT bekræfte, at spørger kan få fradrag for omkostningerne til den tilbudte ordning, under forudsætning af, at der sker en beskatning af medarbejderen?
2. Kan SKAT bekræfte, at beskatningen af medarbejderen der ønsker sig tilmeldt ordningen i lighed med eksisterende sundhedsordninger, sker på grundlag af serviceaftalens pris?
3. I afkræftende fald, kan SKAT bekræfte, at beskatningen af personalegodet, sker på grundlag af, den enkelt medarbejders reelle forbrug af ydelserne, beregnet ud fra privatlægens normtakster?

Svar

1. Ja
2. Ja, se dog begrundelsen
3. Bortfalder

Beskrivelse af de faktiske forhold

Spørger har fået tilbudt nedenfor beskrevne løsning til sine medarbejdere.

A har udviklet et produkt som tilbydes til virksomhedernes medarbejdere. Produktet er baseret på den nuværende forretningsmodel, hvor der til private tilbydes lægevagtsydelser - enten pr. telefon eller med hjemmebesøg om nødvendigt. Ydelserne vil hjælpe folk med almenmedicinske tilstande, dvs. sygdomme som den offentlige lægevagt også tager sig af. Forskellen er, at der ikke er lange ventetider, hverken på telefoner eller på hjemmebesøg.

Prisen for den nuværende forretningsmodel med ad-hoc afregning med privatpersoner er kr. 600 pr. telefonkonsultation og kr. 1.400 - 2.000 pr. hjemmebesøg (afhængig af geografien). Virksomhedsserviceproduktet vil blive en arbejdsgiverbetalt kopi af denne forretningsmodel, dog med følgende forskelle:

- Arbejdsgiveren betaler et årligt beløb pr. medarbejder, der deltager i ordningen. Dvs. det vil fungere som en abonnementsordning.
- Arbejdsgiveren bestemmer selv om dette medarbejdergode skal tilbydes alle medarbejdere eller kun udvalgte grupper.
- Alle medarbejdere kan fravælge at deltage i ordningen.
- Ordningen dækker hele medarbejderens husstand.
- Telefonkonsultation kan benyttes ad libitum kl. 7 til 24 alle årets 365 dage.
- Hjemmebesøg foretages i en bestemt geografisk del af landet kl. 8 til 24 alle årets 365 dage. Der vil være et loft på hvor mange besøg, hver husstand kan få pr. år.

Spørgers opfattelse og begrundelse

Det er spørgers opfattelse, at spørgsmål 1 og 2 skal besvares med "ja", da produktet er at sammenligne med de nuværende sundhedsordninger.

SKATs indstilling og begrundelse

Spørgsmål 1

Det ønskes bekræftet, at spørger kan få fradrag for omkostningerne til den tilbudte ordning, under forudsætning af, at der sker en beskatning af medarbejderen.

Lovgrundlag

Statsskattelovens § 6:

Ved Beregningen af den skattepligtige Indkomst bliver at fradrage:

a. Driftsomkostninger, d.v.s. de Udgifter, som i Aarets Løb er anvendt til at erhverve, sikre og vedligeholde Indkomsten, derunder ordinære Afskrivninger [...]

Begrundelse

Arbejdsgiver har fradragsret for sine driftsomkostninger efter statsskatteloven § 6, litra a. Arbejdsgiverens udgift til abonnementsordningen er en personaleomkostning, der anses for så tilstrækkeligt nært knyttet til spørgerens erhvervelse af indkomst, at den er fradragsberettiget som driftsudgift efter statsskattelovens § 6, stk. 1, litra a.

SKAT bemærker, at vurderingen af hvorvidt en udgift kan regnes som en fradragsberettiget driftsudgift ikke er afhængigt af, i hvilket omfang udgiften kommer til beskatning som indkomst et andet sted. Det er derfor ikke en forudsætning for spørgers fradragsret, at medarbejderen bliver beskattet.

Indstilling

SKAT indstiller, at spørgsmål 1 besvares med "Ja".

Spørgsmål 2

Det ønskes bekræftet, at beskatningen af medarbejderen, der ønsker at være tilmeldt ordningen, sker på grundlag af serviceaftalens pris?

Lovgrundlag

Statsskatteloven § 4:

Som skattepligtig Indkomst betragtes med de i det følgende fastsatte Undtagelser og Begrænsninger den skattepligtiges samlede Aarsindtægter, hvad enten de hidrører her fra Landet eller ikke, bestaaende i Penge eller Formuegoder af Pengeværdi, ...

Ligningsloven § 16:

§ 16. Ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst medregnes tilskud til telefon uden for arbejdsstedet, jf. stk. 2, samt efter reglerne i stk. 3-14 vederlag i form af formuegoder af pengeværdi, sparet privatforbrug og værdien af helt eller delvis vederlagsfri benyttelse af andres formuegoder, jf. statsskattelovens §§ 4-6, når tilskuddet eller godet modtages som led i et ansættelsesforhold eller som led i en aftale om ydelse af personligt arbejde i øvrigt....

[...]

Stk. 3. Den skattepligtige værdi af de i stk. 1 omhandlede goder skal ved skatteansættelsen, medmindre andet følger af stk. 4-16, fastsættes til den værdi, som det måtte antages at koste den skattepligtige at erhverve goderne i almindelig fri handel....

Vedrørende videregivelse af rabat fremgår det i Den juridiske vejledning, afsnit C. A. 5.1.2 Værdiansættelse af personalegoder:

Videregivelse af rabat

Varer og tjenesteydelser, som arbejdsgiveren indkøber til særligt favorable priser og sælger videre til medarbejderne, skal som hovedregel værdiansættes til markedsprisen. Som udgangspunkt er markedsprisen, hvad det ville koste den enkelte ansatte at købe godet i almindelig fri handel.

I praksis er det imidlertid accepteret, at markedsprisen i sådanne situationer anses for at være lig med arbejdsgivers omkostninger, hvis medarbejderne kunne opnå samme favorable pris fx gennem en forbrugs- eller personaleforening. Se SKM2007. 567. SR.

Praksis

I SKM2001. 254. LR blev sundhedsydelser tilbudt som en abonnementsordning. Under forudsætning af at der var tale om forebyggelse eller behandling af arbejdsrelaterede skader, var ydelserne skattefri for medarbejderne.

I SKM2007. 567. SR fandt Skatterådet, at koncernansatte, der fik tilbudt adgang til motionsfaciliteter i et datterselskab mod en egenbetaling på en tredjedel af den normale pris, skulle beskattes af den herved opnåede fordel. Godet var ikke omfattet af personaleplejefritagelsen. Endvidere kunne rabatreglen i ligningslovens § 16, stk. 3, kun finde anvendelse for ansatte i det pågældende datterselskab, men ikke for ansatte i andre selskaber i koncernen.

I SKM2008. 242. SR bekræftede Skatterådet, at medarbejdere, der positivt frameldte sig deltagelse i en motionsordning, ikke skulle beskattes. Skatterådet kunne derimod ikke bekræfte, at medarbejdere, der deltog i motionsordningen, kun skulle beskattes af en udgift på 1.000 kr., idet denne udgift ikke var godets omsætningsværdi i fri handel.

Det fremgår, at beskatningsgrundlaget maksimalt er den aktuelle pris på det frie marked. (SKM2008. 242. SR erstatter SKM2008. 170. SR, hvori det fejlagtigt var anført, at eventuelle administrationsomkostninger skulle tillægges arbejdsgivers udgifter).

I SKM2011. 193. SR bekræftede Skatterådet, at medarbejderne var skattepligtige af en værdi af et kort, der gav adgang til helt eller delvis gratis adgang til en række sundhedstilbud. Det var tilstrækkeligt, at arbejdsgiver indberettede 217 kr. pr. år for hver enkelt medarbejder, der modtog kortet. Dette beløb svarende til kommunens udgifter fordelt på antal udleverede kort. Det blev fremhævet, at beløbet skulle justeres, såfremt antallet af de udleverede kort afveg fra det budgetterede antal på 1.400 kort.

Begrundelse

Den beskrevne sundhedsordning er et personalegode, der som udgangspunkt er skattepligtigt. Se statskattelovens § 4 og ligningslovens § 16, stk. 1. Ud fra det oplyste, kan ingen af de generelle skattefritagelser for sundhedsordninger finde anvendelse. Personalegoder værdiansættes til markedsprisen. Se LL § 16, stk. 3.

Som det fremgår af SKM2001. 254. LR, er der intet skattemæssigt til hinder for, at et personalegode i form af en sundhedsordning tilbydes som en abonnementsordning.

Det lægges til grund ud fra de faktiske oplysninger, at den pris, som arbejdsgiver betaler tillagt arbejdsgivers eventuelle administrative udgifter i forbindelse med ordningen, er et udtryk for den faktiske markedspris pr. medarbejder. Abonnementsprisen tillagt arbejdsgivers eventuelle administrative udgifter må derfor anses for at være udgangspunktet for den skattemæssige værdi for medarbejderne, når arbejdsgiver tilbyder denne ordning.

Det ændrer ikke på dette udgangspunkt, hvis arbejdsgiver har opnået en særlig favorabel pris på abonnementet. I praksis er det accepteret, at markedsprisen i sådanne situationer anses for at være lig med arbejdsgivers omkostninger, hvis medarbejderne kunne opnå samme favorable pris f.eks. gennem en forbrugs- eller personaleforening. Se SKM2007. 567. SR.

Beskatningen af medarbejderen, der ønsker at være tilmeldt ordningen, bør derfor ske på grundlag af serviceaftalens pris tillagt arbejdsgivers eventuelle omkostninger ved ordningen.

Det er forudsat, at hvis enkelte medarbejdere udtræder af ordningen inden for aftaleperioden vil det ikke ændre prisen for de øvrige ansatte, der får godet. Såfremt det ændrer prisen for de tilbageværende, vil den skattemæssige værdi også ændres.

Det fremgår, at der vil være et loft på antallet af hjemmebesøg pr. år. I det omfang en medarbejder og dennes husstand modtager flere hjemmebesøg, end hvad der er omfattet af serviceaftalen, skal medarbejderen yderligere beskattes af værdien af disse hjemmebesøg.

Indstilling

SKAT indstiller, at spørgsmål 2 besvares med "Ja, se dog begrundelsen".

Spørgsmål 3

SKAT har indstillet, at der svares "ja" til spørgsmål 2, hvorefter spørgsmål 3 bortfalder.

Indstilling

SKAT indstiller, at spørgsmål 3 besvares med " Bortfalder, jf. svaret på spørgsmål 2.".

Skatterådets afgørelse og begrundelse

Skatterådet tiltræder SKATs indstillingen og begrundelse.